

בַּרְת עֵינַן

דבר השוה
לכל נפש

אידיש

גליזין קא • שנה ב
פרשת בלק
תשפ"ה

[א]

די דיוק אין די פסוקים

עוד נבוא אל הַבִּיאור נאך וועלן מיר קומען צו מסביר זיין, למה שְׁמַצִינוּ בַּתְּחִילָה אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַלְעֵם 'לא תִלָּךְ עִמָּהֶם' (פסוק יב) צו פארשטיין וואס אויסערליך זעהט עס אויס ווי א שטיקל אומפארשטנדליכקייט אין די ווערטער פון די פסוקים וואס אין אנפאנג האט דער באשעפער געזאגט פאר בלעם 'גיי נישט מיט זיי'.

ואחר כך כְּשֶׁשָּׁלַח בָּלָק שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלָה אָמַר 'אִם לִקְרֹא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם' (פסוק כ) און נאכדעם וואס בלק האט געשיקט מערערע און חשובערע הערן פון דא ערשטע מאל האט

עוד נבוא אל הַבִּיאור, למה שְׁמַצִינוּ בַּתְּחִילָה אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַלְעֵם 'לא תִלָּךְ עִמָּהֶם' (פסוק יב).

ואחר כך כְּשֶׁשָּׁלַח בָּלָק שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאֵלָה אָמַר לִקְרֹא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם' (פסוק כ).

דער באשעפער
געזאגט פאר בלעם
'אויב דיר צו רופן
געקומען
די מענטשן
דעמאלסט גיי מיט
זיי'.

א. די לשון הפסוקים איז: וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים אֶל בָּלָעָם אֵל תִּלָּךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָדָר אִתָּם הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם אֵת הַדֹּבֵר אֲשֶׁר אָדָּבֵר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה (כב, כב).
תאור את העם כי ברוך הו' (כב, יב). וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים אֶל בָּלָעָם לֵאמֹר לֹא אִם לִקְרֹא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם אֵת הַדֹּבֵר אֲשֶׁר אָדָּבֵר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תַעֲשֶׂה (כב, כב).

גליזין זה תגדב ע"י

הרה"ח בנש"ק ר' אהרן שמשון קליין שליט"א
ראש הקהל דקהל חסידי צאנז קלויזענבורג

בעיר מאנטריאל יצ"ו

לע"נ חותנו הרה"צ ר' גבריאל בהר"ר משה אהרן דל

חתן הרה"ק מטריק - לאנדאן

נפטר יז בתמוז שנת תשס"ד לפ"ק

זכות רבינו המחבר יגן בעדו ובעד ב"ב

להתברך בכל מילי דמיטב

ולכל משאלות לבס לטובה, אכ"ר

פרשת בלק

תוכן הדרוש

[א] די דיוק אין די פסוקים. / השי"ת האט געוואלט בלעם זאל בענטשן די יודן.

[ב] תיקון המידות דורך בוששה. / די תיקון פון בלעם דורך בוששה. / די כח פון בלעם צו קוקן אויפן מלאך.

[ג] די תירוץ אויף די סתירה אין די פסוקים. / השי"ת הייסט בלעם בענטשן די יודן.

פארווארט

מתלמידיו של אברהם אבינו

אין די קומענדיגע תורה גייט דער בת עין רעדן פון די ענין פון די מידות רעות פון בלעם וואס ווערט שוין דערמאנט אין די משנה (אבות ה, יט), ווי חז"ל זאגן אונז 'כל מי שיש בידו שלשה דברים הללו מתלמידיו של אברהם אבינו; ושלשה דברים אחרים, מתלמידיו של בלעם הרשע. 1] עין טובה (פארנייען א צווישן און זיך מיטפרייען מיט יענעם'ס הצלחה), 2] רוח נבוכה (א זעקל וואס האלט זיך נידריג - בענה), 3] נפש שפלה (ווי צופירן מיט וואס מען האט און נישט גלסטן צו מער און מער), מתלמידיו של אברהם אבינו; 1] עין רעה (א שלעכטע און אומפארנייענדיג אויג), 2] רוח נבוכה (א געוויכענע שטארק), 3] נפש רחבה (א גייסט פון גלסטן אלעס), מתלמידיו של בלעם הרשע. די דריי מידות זענען שוין עטליכע מאל אויסגעשמועסט געווארן אינעם ספר, ווי אונז יינען זעהן ווייטער אין פרשה און ד"ה מה טובו אהליך יעקב ווי דער בת עין שמועסט אויס באריכות די מעלות און די קדושה פון די מידות פון אברהם אבינו (זעה די גליזין תשפ"ד - גליזין נא). אזוי אויך האט עס דער בת עין מכאב געווען אין פרשת תזריע אין ד"ה אדם כי יתקד בעור בקשו (זעה די גליזין תשפ"ד - גליזין נא) ווי דארט האט דער בת עין אביסל מער ארויסגעברענגט די נישט נטע מידות פון בלעם הרשע.

אין די תורה וואס איז שוין אביסל געשטעלט אויף די הקדמות פון די פריעדיגע דערמאנטע צוויי תורות וועט דער בת עין אויסטייטשען די פסוק אויף אביסל א אנדערע מוחלך און בעיקר ארויסברענגען אז דורך די בוששה וואס בלעם הרשע האט געהאט האבן זיך זיינע מידות פארבעסערט או ער האט געקענט האבן די זכיה צו בענטשן די יודן. האט הרה"צ ר' אלימלך בידערמאן אמאל געזאגט: נו, אונז ווייסן דאך אז מידה טובה מרובה און אויב בלעם דער רשע האט געקענט זוכה זיין צו בענטשן די יודן דורך זיין בוששה, איז צו וויפיל ברכות קען א יוד זוכה זיין דורך מקבל זיין זיינע בוששות?

זאל השי"ת העלפן אונז אלץ שוין זוכה זיין צו די אלע ברכות. אכ"ר.

הַאִיף שִׁינֵי רָצוֹן חֵס וְשְׁלוֹם אֶצֶל הַבּוֹרָא
בְּרוּךְ הוּא ווי אזוי איך שׁיך צו חֵס וְשְׁלוֹם טראכטן
אז דער באשעפער'ס ווילן האט זיך געטוישט.

הַשִּׁי"ת הַאֵס גַּעוּוֹאֹלֶט בִּלְעָם זַל בַּעֲנַטְשֵׁן דִּי יוֹדֵן

אך נִרְאֶה דִּהְיָה רָצוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא הִיָּה שְׁבֻלָּעַם
גַּם כֵּן יִבְרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל עֲמוּךְ נָאָר ווי אונז זעהן
איז געווען דִּי רָצוֹן פֿונעם באשעפער אז בִּלְעָם
זאל אויך זײַן פֿון דִּי וואס בענטשן דִּי יוֹדֵן, וְכִמּוֹ
שְׁמָצִינוּ בְּפִסּוּקִים שְׁבִירָה אֶת יִשְׂרָאֵל אַזוי ווי אונז
זעהן טאקע שפעטער אין דִּי פִסּוּקִים אז ער האט
געבענטשט דִּי יוֹדֵן.

אך שְׁלֹא הִיָּה יָכוֹל לִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ לַחֲוֹל
עַל יִשְׂרָאֵל נָאָר ס'האט נישט געקענט א קִיּוֹם אין
בִּלְעָם'ס בִּרְכָּה אז ס'זאל זיך האלטן און רוען אויף
דִּי יוֹדֵן, מַחְמַת אוֹתָהּ שְׁהִיָּה מִשׁוּקַע מֵאֹד בְּסִטְרָא אַחְרָא
וּמִדּוֹת רַעוֹת שְׁלוֹ ווייל בִּלְעָם איז געווען זייער איינגעזונקען אין דִּי טומאה פֿון דִּי סִטְרָא אַחְרָא און זיינע
שלעכטע מידות, עֵין רָעָה וְנִפְשׁ רַחֲבָה וְרוּחַ גְּבוּהָ וואס דאס איז געווען דִּי דריי שלעכטע מידות [1] עֵין רָעָה
(א שלעכטע און אומפארגינענדיג אויג), [2] וְרוּחַ גְּבוּהָה (א געהויבענע שטאלץ), [3] וְנִפְשׁ רַחֲבָה (א גייסט פֿון גלוסטן אלעס),
וּמַחְמַת זֶה לֹא הִיָּה בְּאַפְשָׁרִי שְׁבִירָה אֶת יִשְׂרָאֵל און וועגן דעם איז נישט געווען מעגליך ער זאל קענען
בענטשן דִּי יוֹדֵן.

[ב]

תִּיקוֹן הַמִּידוֹת דּוֹרֵךְ בּוֹשָׁה

רַק אַחֲרֵי כֵךְ כְּשֶׁהִיָּה לוֹ בּוֹשָׁה לִפְנֵי שְׂרֵי בְּלֶק נָאָר נִאֲכַדְעֵם וואס בִּלְעָם האט געהאט דִּי בּוֹשָׁה פֿאר דִּי
הערן פֿון דִּי הערן פֿון בֶּלֶק, כִּמּוֹ שְׁאֵמֵר אֶל הָאֵתוֹן ל'וֹ יֵשׁ חֶרֶב בְּיָדֵי כִי עֲתָה הִרְגָּתִיךָ' (פסוק כט) אזוי ווי ער
האט געזאגט צו דִּי אייזל 'אויב איך וואלט געהאט א שווערד אין מיינע הענט וואלט איך ווען דיר יעצט
געהארגעט', וְהִיָּה לוֹ בּוֹשָׁה גְּדוּלָּה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה און ער האט געהאט זייער א גרויסע בּוֹשָׁה אין יענע שעה,
כִּמּוֹ שְׁפִירֵשׁ רִשִּׁי וְז'ל' אזוי ווי רש"י טייטשט דארט אויפן פֿלאץ.

וּמַחְמַת אוֹתָהּ הַבּוֹשָׁה נִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ קִצְתַּת הַמִּדּוֹת רַעוֹת שְׁלוֹ און וועגן דִּי בּוֹשָׁה וואס ער האט דעמאלסט
געהאט האט זיך אפגעטאהן פֿון אים אביסל דִּי שלעכטע מידות פֿון אים, עַד שְׁהִיָּה יָכוֹל לִהְיוֹת קִיּוֹם
בְּבִרְכָּתוֹ שְׁבִירָה אֶת יִשְׂרָאֵל אזוי ווייט האט דִּי בּוֹשָׁה אויפגעטאהן אז ס'האט געקענט זײַן א קִיּוֹם אין דִּי
בִּרְכוֹת וואס ער גייט בענטשן דִּי יוֹדֵן.

הַאִיף שִׁינֵי שִׁנּוּי רָצוֹן חֵס וְשְׁלוֹם אֶצֶל הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא.
אך נִרְאֶה דִּהְיָה רָצוֹן הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא הִיָּה שְׁבֻלָּעַם גַּם
כֵּן יִבְרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל עֲמוּךְ, וְכִמּוֹ שְׁמָצִינוּ בְּפִסּוּקִים שְׁבִירָה
אֶת יִשְׂרָאֵל.

אך שְׁלֹא הִיָּה יָכוֹל לִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ לַחֲוֹל עַל יִשְׂרָאֵל,
מַחְמַת שְׁהִיָּה מִשׁוּקַע מֵאֹד בְּסִטְרָא אַחְרָא וּמִדּוֹת רַעוֹת
שְׁלוֹ, עֵין רָעָה וְנִפְשׁ רַחֲבָה וְרוּחַ גְּבוּהָ, וּמַחְמַת זֶה לֹא הִיָּה
בְּאַפְשָׁרִי שְׁבִירָה אֶת יִשְׂרָאֵל.

רַק אַחֲרֵי כֵךְ כְּשֶׁהִיָּה לוֹ בּוֹשָׁה לִפְנֵי שְׂרֵי בְּלֶק, כִּמּוֹ שְׁאֵמֵר
אֶל הָאֵתוֹן ל'וֹ יֵשׁ חֶרֶב בְּיָדֵי כִי עֲתָה הִרְגָּתִיךָ' (פסוק כט),
וְהִיָּה לוֹ בּוֹשָׁה גְּדוּלָּה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, כִּמּוֹ שְׁפִירֵשׁ רִשִּׁי וְז'ל'.
וּמַחְמַת אוֹתָהּ הַבּוֹשָׁה נִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ קִצְתַּת הַמִּדּוֹת רַעוֹת
שְׁלוֹ, עַד שְׁהִיָּה יָכוֹל לִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ שְׁבִירָה אֶת
יִשְׂרָאֵל.

- א. אבות פ"ה מ"ט: עין רעה, ורוח גבוהה, ונפש רחבה, מתלמידיו של בלעם הרשע, וראה מה שביאר רבינו בבחינות אלו בפרשת תזריע ד"ה אדם כי יהיה, ולהלן בפרשת ד"ה מה טובו.
- ב. ברש"י שם: לו י"ש חרב ביד, גנות גדולה היה לו דבר זה בעיני השרים, זה הולך להרוג אומה שלמה בפיו ולאתון זו צריך לכלי ז"י.

ב. אין אזא בחינה וואס זעהן אין גמרא אז 'מלאך רע בעל כרחו יענה אמן' אז דער שלעכטער מלאך זאל געצווינגענערהייט ענטפערן אמן און מסכים זיין צו בענטשן דִּי יוֹדֵן.

ג. אין רש"י דארט שטייט: לו י"ש חרב ביד. גנות גדולה היה לו דבר זה בעיני השרים [דאס איז געווען א גרויסע בּוֹשָׁה פֿאר בִּלְעָם אין דִּי אויגן פֿון דִּי אלע הערן] זה הולך להרוג אומה שלמה בפיו ולאתון זו צריך לכלי ז"י [דא זאגט ער אז ער גייט הארגענען א גאנצע פאלק מיט זיין מויל און צו זיין אייזל דארף ער נוצן א שווערד].

די תיקון פון בלעם דורך בוששה

וזה פירוש הכתוב (פסוק לא) 'וַיִּגַּל ה' אֶת עֵינֵי בַלְעָם וַיֵּרָא אֶת מַלְאָכָה ה' וְגו', און דאס איז פשט אין פסוק 'און דער אייבישטער האט אפגעקערט די אויגן פון בלעם און ער האט געזעהן די מלאך פונעם באשעפער', שְׁלֹכְאוּרָה תְּמוּנָה הַאִיךְ אֲפֻשֶׁר שְׁעָרָל טְמָא כְּזֶה יוֹכַל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי מַלְאָךְ וואס לכאורה איז עס אינטערסאנט צו פארשטיין ווי אזוי קען זיין אז אזא טמא'נע גוי האט געקענט קוקן אינעם פנים פון א מלאך.

אך על ידי בוששה הגדולה שְׁהִיהָ לוֹ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה נאר דורך די גרויסע בוששה וואס בלעם האט געהאט אין יענע צייט, נִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ קֶצֶת הַמִּדּוֹת רְעוּת שְׁלוֹ איז אביסל אוועקגעגאנגען פון אים די מידות רעות, וְהָיָה יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי הַמַּלְאָךְ און אזוי האט בלעם געקענט קוקן אין די פנים פונעם מלאך.

וזה פירוש הכתוב (פסוק לא) 'וַיִּגַּל ה' אֶת עֵינֵי בַלְעָם וַיֵּרָא אֶת מַלְאָכָה ה' וְגו', שְׁלֹכְאוּרָה תְּמוּנָה הַאִיךְ אֲפֻשֶׁר שְׁעָרָל טְמָא כְּזֶה יוֹכַל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי מַלְאָךְ.

אך על ידי בוששה הגדולה שְׁהִיהָ לוֹ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, נִסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ קֶצֶת הַמִּדּוֹת רְעוּת שְׁלוֹ, וְהָיָה יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי הַמַּלְאָךְ.

וזה פירוש הפסוק 'וַיִּגַּל ה' אֶת עֵינֵי בַלְעָם', וַיִּגַּל הוּא לְשׁוֹן הַסֵּדֶר, כְּמוֹ 'וַיִּגַּל יַעֲקֹב אֶת הָאָבֶן' (בראשית כג, יז), פירוש 'שָׁסֶר מִמֶּנּוּ קֶצֶת הַמִּדּוֹת רְעוּת שְׁלוֹ'.

וּמִחֲמַת זֶה הָיָה יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי הַמַּלְאָךְ וְלִהְיוֹת קִיּוֹם בְּכִרְכָּתוֹ.

וְעַתָּה נִבְּא אֶל הַבִּיאור, בְּתַחֲלִילָה כְּשִׁשְׁלַח בְּלָק שָׂרִים שְׁלָא הָיוּ מְכֻבָּדִים כָּל כָּךְ, וְהָיָה גִלּוּי וַיְדוּעַ לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלָא יִהְיֶה לוֹ בּוֹשֶׁשׁ כָּל כָּךְ בְּפָנֵיהֶם,

ג. וראה רש"י יהושע ה, ט: גלות, הסירות, כמו כו' 'ויגל את האבן'.

די כח פון בלעם צו קוקן אויפן מלאך

וזה פירוש הפסוק 'וַיִּגַּל ה' אֶת עֵינֵי בַלְעָם' און דאס איז פשט אינעם פסוק 'און דער אייבישטער האט אפגעקערט די אויגן פון בלעם', וַיִּגַּל הוּא לְשׁוֹן הַסֵּדֶר די ווארט 'וַיִּגַּל' איז א לשון פון אפסאהן, כְּמוֹ 'וַיִּגַּל יַעֲקֹב אֶת הָאָבֶן' (בראשית כט, יז) אזוי ווי עס שטייט אין פסוק 'און יעקב האט אפגעקערט די שטיין', פירוש 'שָׁסֶר מִמֶּנּוּ קֶצֶת הַמִּדּוֹת רְעוּת שְׁלוֹ' די פסוק מיינט צו זאגן אז דער אייבישטער האט אפגעטאהן אביסל פון די מידות רעות פון בלעם.

וּמִחֲמַת זֶה הָיָה יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנֵי הַמַּלְאָךְ וְלִהְיוֹת קִיּוֹם בְּכִרְכָּתוֹ און וועגן דעם האט בלעם געקענט קוקן אין די פנים פונעם מלאך און ס'זאל זיין א קיום אין די ברכה וואס ער (בלעם) גייט געבן.

[ג]

די תירוץ אויף די סתירה אין די פסוקים

וְעַתָּה נִבְּא אֶל הַבִּיאור און יעצט וועלן מיר צוקומען צו טייטשען די פסוק, בְּתַחֲלִילָה כְּשִׁשְׁלַח בְּלָק שָׂרִים שְׁלָא הָיוּ מְכֻבָּדִים כָּל כָּךְ אין אנפאנג ווען בלק האט געשיקט שָׂרִים (הערן) וואס זענען נישט געווען אזוי געשעצט, וְהָיָה גִלּוּי וַיְדוּעַ לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלָא יִהְיֶה לוֹ בּוֹשֶׁשׁ כָּל כָּךְ בְּפָנֵיהֶם און ס'איז געווען אנטפלעקט און אפען פארן באשעפער אז בלעם וועט נישט האבן אזא גרויסע

ד. אזוי ווי רש"י (יהושע ה, ט): זאגט: גלות - הסירות [די ווארט 'גלות' מיינט 'הסירות' - אפגעקערט], כמו כו' 'ויגל את האבן' [אזוי ווי עס שטייט אין פסוק 'און ער האט אפגעקערט די שטיין'].

ה. די מידות רעות פון בלעם איז געווען אין זיינע אויגן, ווי די משנה זאגט אז בלעם האט געהאט א 'עין רעה' א שלעכטע און א אומפארגיגעשע אויג. און דאס מיינט די פסוק 'וַיִּגַּל ה' אֶת עֵינֵי בַלְעָם' אז דער אייבישטער האט אפגעטאהן די שלעכטע אויג פון בלעם כדי ער זאל קענען בענטשן די יודן. און אזוי ווי דער בת עין שמועסט אויס די גרויסע כח פון האבן א 'עין טובה' (א גוטע אויג) אין פרשת תזריע, וזה לשונו הקדוש: וְכַאֲשֶׁר הָיָה בּוֹ מִדּוֹת הַלֵּל לֹא יִחְפֹּץ בְּקִלְלָה און ווען ער וועט האבען אין זיך די גוטע מידות וועט ער שוין נישט וועלן שעלטן, וְהָיָה רָאוּי לְכַרֵּךְ אוֹתָם און ער וועט ווען זיין ראוי צו בענטשן די יודען. כְּמוֹ שְׁנִאמַר לְאַחֲרֵיהֶם אֲבִינוּ ע"ה (בראשית יב, ב) 'וְהָיָה בְרָכָה' אזוי ווי דער באשעפער האט געזאגט פאר אברהם אבינו 'און דו וועסט זיין א בענטשער', וְכֵן הוּא אֹמֵר (משלי כב, ט) 'טוֹב עֵין הוּא יְבָרֵךְ' און אזוי שטייט אויך אין פסוק 'א' גוטע אויג איז געבענטשט', קִרְיָ בֵּית יִבְרָךְ כְּמִבּוֹאָר בְּיוֹמֵי הַקֹּדֶשׁ (ווא"ו סג) די זוהר הקדוש איז מסביר אז די ווארט 'יְבָרֵךְ' דארף מען ליינען 'יְבָרֵךְ' אזוי ווי עס וואלט געשטאנען 'טוב עין הוא יְבָרֵךְ' א גוטע אויג קען בענטשן אנדערע מענטשן.

שִׁסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ קֶצֶת הַמִּדּוֹת רָעוֹת שְׁלוֹ וְלִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ, לֹא נָתַן לוֹ רָשׁוֹת לְהִלּוֹף עִמָּהֶם.

רק אחר כך קִשְׁשָׁלַח בְּלֶק שְׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאַלֶּה, וְהָיָה גְלוֹי לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ בּוֹשָׁה גְדוֹלָה לִפְנֵיהֶם, אִם אָמַר לוֹ 'אִם לִקְרֹא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם וְאָךְ אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אוֹתוֹ תַעֲשֶׂה'.

וְעוֹד אָמַר לוֹ, 'שׁוּב אֶל בְּלֶק וְכֹה תִדְבֹר', כִּי עָתָה יִכּוֹל לִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ לְחוּל עַל יִשְׂרָאֵל כְּנָ"ל.

בושה פון זיי, שִׁסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ קֶצֶת הַמִּדּוֹת רָעוֹת שְׁלוֹ וְלִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ אַז ס'זאל זיך דורך די בושה אפטאהן פון אים זיינע מידות רעות און ס'זאל קענען זיי א קיום אין זיינע ברכות, לֹא נָתַן לוֹ רָשׁוֹת לְהִלּוֹף עִמָּהֶם און דערפאר האט דער באשעפער נישט געגעבן רשות פאר בלעם ער זאל מיטגיין מיט זיי.

רק אחר כך קִשְׁשָׁלַח בְּלֶק שְׂרִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים מֵאַלֶּה נאר נאכדעם ווען בלק האט געשיקט מערערע

און חשובערע הערן פון די פריעדיגע, וְהָיָה גְלוֹי לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ בּוֹשָׁה גְדוֹלָה לִפְנֵיהֶם און דער אייבישטער האט געזעהן אז בלעם וועט האבן אסאך א גרעסערע בושה פון זיי, אִם אָמַר לוֹ 'אִם לִקְרֹא לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אִתָּם וְאָךְ אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אוֹתוֹ תַעֲשֶׂה' דעמאלסט האט אים דער באשעפער געזאגט 'אויב צו רופן דיר זענען געקומען די מענטשן דעמאלסט גיי מיט זיי - נאר די ווערטער וואס איך וועל רעדן צו דיר דאס זאלסטו טאהן'.

הש"ת הייסט בלעם בענטשן די יודן

וְעוֹד אָמַר לוֹ: און נאכמער פון דעם האט אים דער באשעפער נאכדעם געזאגט, 'שׁוּב אֶל בְּלֶק וְכֹה תִדְבֹר' 'קער זיך צוריק צו בלק און אזוי זאלסטו רעדן', כִּי עָתָה יִכּוֹל לִהְיוֹת קִיּוֹם בְּבִרְכָּתוֹ לְחוּל עַל יִשְׂרָאֵל כְּנָ"ל ווייל יעצט (נאך די אלע בושות) וועט קענען זיין א קיום אין זיינע ברכות עס זאל רוען אויף די יודן ווי אויבענדערמאנט.

1. די לשון הפסוק (פרק נד, טו) וַיִּקְרָא ד' אֶל בְּלָעָם וַיֹּשֶׁם דְּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל בְּלֶק וְכֹה תִדְבֹר.

לזיכוי הרבים: די גליון איז דא צו באקומען וועכנטליך אין טאשער בית המדרש אין בארא פארק.

צו באקומען וועכנטליך די גליון ביי אימייל און צו באקומען טעגליכע שיעורים אין די ספר בת עין
שיקט א אימייל צו basayinyomi@gmail.com

צו צושיינער געבן פאר הוצאת הגליון רופט 9175865465 תזכר למצוות

נעמט א חלק אין הפצת הגליון און זייט מנדב לעילוי נשמות אייערע קרובים און נאנטע
פאר הערות און מנדב זיין נא לפנות Mechonusa@gmail.com